

16 червня – День медичного працівника. Зі святом, колеги!

ШАНОВНІ КОЛЕГИ!

Вітаю Вас з нагоди професійного свята – Дня медичного працівника!

Бажаю здоров'я, енергії, успіхів у щоденній напруженій, відповідальній роботі, не розгубити любові до ближнього та милосердя.

Ваша неоціненна праця, якій Ви щодня у повній мірі віддаєте себе, впевнений, приносить вагомий результат, даруючи людям найдорожче – здоров'я.

Сподіваюся, що й надалі Ви продовжуватимете достойно працювати на благородній ниві охорони здоров'я.

З повагою,

**Т.в.о.директора
Департаменту охорони
здоров'я Львівської
обласної державної
адміністрації, заслужений
лікар України, кандидат
медичних наук**
Орест СЕРЕДА

ДОРОГІ ДРУЗИ!

Бути лікарем – це більше, ніж мати професію. Тільки з допомогою Божого дару можна рятувати людське життя і повертати здоров'я, вселяти надію і долати зневіру.

День медичного працівника – це нагода кожному сказати слово подяки. Наша професія – одна з найдавніших і найшанованіших, бо людина завжди потребувала медичної допомоги, незважаючи на вік і фах, посади і достатки. Наша професія – найгуманніша і найпотрібніша людям.

Нехай завжди і в усьому Вас супроводжує успіх! Нових планів і здобутків, надійних колег і вірних друзів, злагоди і добра! Нехай почуття піднесення й гордості за свою професію ніколи не зникають у Ваших душах!

**Голова Львівської
обласної організації
профспілки працівників
охорони здоров'я**
Юрій БІЛИЙ

ШАНОВНІ МЕДИЧНІ ПРАЦІВНИКИ!

Прийміть найщиріші слова вдячності за Вашу нелегку працю та поздоровлення з професійним святом!

Від народження і протягом усього життя ми опиняємося під пильною увагою лікарів, оточені турботою обслуговуючого персоналу. Як багато душевної теплоти і терпіння, співчуття і ласки потрібно від медичних працівників для надання своєчасної допомоги людям, що страждають від різних недуг. Завдяки знанням і вмінням діям лікарів сьогодні можливе лікування від будь-якого захворювання.

На Вас покладена величезна відповідальність за життя і здоров'я. Знаємо, що праця лікарів, медичних сестер, молодшого медперсоналу нелегка, але вона завжди почесна і наші медики в більшості своїй – люди віддані обраній професії, вірні клятві Гіппократа.

Особливу вдячність хочеться висловити тим, хто і в святковий день буде знаходитися на своїй посаді – чергувати у лікарнях, пологових будинках, у бригадах «швидкої допомоги» та інших медичних установах. У всі часи Ваша робота була і залишається найбільш милосердною, що вимагає самопожертви і особливої доброти до людей.

На честь професійного свята Дня медичного працівника прийміть добрі побажання здоров'я і щастя, миру і благополуччя Вам і Вашим близьким!

**Голова комісії з питань охорони здоров'я,
материнства та соціального захисту Львівської
обласної ради,**
Богдан ЧЕЧОТКА

*Я слухаю ті сповіді щодня.
Вони не криються,
Вони відверті – хворі
Це важко так – наосліп, навмання
Брести в чужих сльозах,*

в чужому горі

*Професіє! О, дай мені слова,
Дай силу – втішити,
пізнати, розділити...*

Віталій Коротич

Уклін тобі, цілителю і рятівнику!

Робота лікаря – більше ніж робота. Це – високе покликання, це – особливе життя. Авіценна казав: «Лікар повинен володіти поглядом сокола, руками дівчини, мудрістю змії і серцем лева». Це якщо говорити поетично. А прозою – лікарі – це насамперед кваліфіковані спеціалісти в області медицини. Професія лікаря є чи не найбільш відповідальна. Адже лікар повинен відмінно знати не тільки теорію своєї роботи, але і бути чудовим практиком. А. П. Чехов писав, що професія лікаря – це щоденний подвиг. Вона вимагає чистоти душі і помислів. Треба бути ясным розумово, чистим морально і охайним фізично. Постійне самовдосконалення, практичний досвід, знання специфіки своєї діяльності, здібності до лікарської праці, знання перспектив розвитку медичної галузі – це ті ділові якості якими мусить володіти у щоденній у боротьбі за найважливішу цінність людини – її здоров'я та життя.

Хто знає, може колись і зникнуть назавжди хвороби, подолані, наприклад, вже майже повністю: чума, холера та чорна віспа. Але поки що люди з надією і вірою йдуть до лікарів, а лікарі роблять усе можливе, щоб вилікувати, зменшити їхні страждання. Хіба це не шляхетно – допомагати!

Молода жінка чекає дитину – лікар допомагає їй народити маля. Немовля, з'явившись на світ, бачить поруч з собою людину в білому халаті.

Малому школярику роблять щеплення, спостерігають за його розвитком.

Воїна поранено в бою – дівчина з червоним хрестом виносить його з поля бою і передає у руки хірурга. Але навіть у мирний час – хіба мало ситуацій, коли доводиться викликати «Швидку допомогу»? Стихійні лиха, автомобільні аварії – скрізь ми бачимо поряд машини з червоними хрестами та лікарів, що поспішають на допомогу постраждалим.

Літній людині починають допікати різні хвороби. І знову вона йде до лікаря, і за лікуванням, і за добрим словом, що теж може врятувати життя.

Змалку і до глибокої старості лікарі піклуються про інших. Незвичайні люди – ці звичайні лікарі! Про них пишуть книги, складають вірші, переповідають легенди.

Одну з них переповімо зараз. У XVII ст. жив славетний хірург Амбруаза Паре. Довелось йому якомось лікувати короля. Але увійшов в історію він іншим: на репліку короля Карла XI: «Сподіваюся, короля ти будеш лікувати вправніше, ніж бідарів?» – «Ні, Ваша величносте, – заперечив лікар, – це неможливо, бідняків я лікую однаково дбайливо, як і королів». То була відповідь справжнього Лікаря.

Щиро дякуємо Вам за вірність нашому медичному фаху і щоденну самовіддану працю!

Лікар, це той, кому Бог доручив рятувати людей